

да добые съ мѣна онуй което желае или отъ което са нуждае сръщо своя излишкъ, защото този излишкъ не му докарва никое наслаждение; и какъто и двамата съсѣды печелижтъ въ размѣната на своя излишкъ, тъй и лицата които сж отдалечены едно отъ друго, защото ако ползата не бѣше обоюдна, мѣната не щѣше да съществува.

12.— Ако отъ двама ученицы единъ има двѣ мастилницы а другийтъ двѣ ножчета, ако са размѣнижтъ и даде първыйтъ на втория мастилица за ножче, и вторийтъ приеме мастилица и даде ножче, тогасъ и двамата ще са снабдижтъ съ предмета отъ които бѣхъ лишены. Все едно ще бѣде ако тѣзи ученицы живѣижтъ, или не, въ сѣщія домъ; ползата е сѣщата.

13.— Туй сѣщото произхожда и между жителитъ на раздалечены страны: еднитъ иматъ мастилницы, другитъ ножчета, еднитъ коприна, другитъ вълна, еднитъ лимоны, другитъ картофлы. И ако не ги размѣнувахъ помежду си, тѣ трѣбаше да са лишавать отъ сичко което тѣ самы не правѣжтъ и което земята имъ не произвожда.

14.— Но има и нѣща, които чловѣкъ може да направи на сѣко мѣсто, но които въредъ не правѣжтъ, но ги добывають отъ далечъ чрезъ мѣна сръщо други предметы. Тѣй на примѣръ чловѣцытъ предѣжтъ по сичкѣя свѣтъ но предпочитать да са снабдявать съ прѣжда отъ Англія; туй не е ли чудно?

15.— Тѣй сѣщо може да са пече хлѣбъ въ сѣка къща, но сѣкій копува хлѣба у хлѣбаря и то за туй че хлѣбътъ тѣй става по евтенъ отъ колкото бы струвалъ ако са кладеше огънь въ къщи да са пече. Много чловѣцы не сж доста богаты щото да си купижтъ